

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 117.008 van 13 maart 2003
in de zaken A. 129.956/VII-28.464
129.957/VII-28.465
129.958/VII-28.466
129.960/VII-28.467.**

In zake : 1. Laurent DE SPIEGELEER,
 2. Frida SCHEPENS,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat J. TEMMERMAN,
 kantoor houdende te GENT,
 Sint-Martensstraat 16

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BERGÉ,
kantoor houdende te LEUVEN,
Vaartstraat 64.

verzoekende partij in tussenkomst :

de OPENBARE AFVALSTOFFENMAATSCHAPPIJ VOOR HET
VLAAMSE GEWEST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Laurent DE SPIEGELEER en Frida SCHEPENS op 29 november 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 12 september 2002, waarbij het perceel gekend als 45040 Zwalm, 8ste afdeling (Roborst), Sectie A, perceelnummer 0461 T, wordt aangewezen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden, bij toepassing van artikel 30, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet (A. 129.956/VII-28.464);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 29 november 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de

tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 12 september 2002, waarbij het perceel gekend als 45040 Zwalm, 8ste afdeling (Roborst), Sectie A, perceelnummer 0461 P3, wordt aangewezen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden, bij toepassing van artikel 30, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet (A. 129.957/VII-28.465);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 29 november 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 12 september 2002, waarbij het perceel gekend als 45040 Zwalm, 8ste afdeling (Roborst), Sectie A, perceelnummer 0461 R3, wordt aangewezen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden, bij toepassing van artikel 30, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet (A. 129.958/VII-28.466);

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partijen op 29 november 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw van 12 september 2002, waarbij het perceel gekend als 45040 Zwalm, 8ste afdeling (Roborst), Sectie A, perceelnummer 0461 V3, wordt aangewezen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden, bij toepassing van artikel 30, § 2, van het Bodemsaneringsdecreet (A. 129.960/VII-28.467);

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 3 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 februari 2003;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat N. DE VOS, die loco Advocaat J. TEMMERMAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat J. BERGÉ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat in het belang van een goede rechtsbedeling de vier zaken worden samengevoegd;

2. Overwegende dat na sluiting van de debatten de OVAM op 21 februari 2003 voor elke zaak een verzoekschrift tot tussenkomst in het administratief kort geding heeft ingediend teneinde "verweer te bieden tegen de gevorderde schorsing van het bestreden besluit";

Overwegende dat op dit verzoek niet wordt ingegaan om reden dat zoals hierna zal blijken in geen der zaken is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opdat een schorsing zou kunnen worden bekomen; dat derhalve de tussenkomst in casu de schorsingsprocedure nodeloos zou vertragen;

3. Overwegende dat de gegevens van de zaken als volgt kunnen worden samengevat :

De verzoekende partijen zijn eigenaars van een terrein in Zwalm (deelgemeente Roborst), gekend als "De Vijvers". Het terrein ligt overeenkomstig het gewestplan Oudenaarde, vastgesteld bij het koninklijk besluit van 24 februari 1977 in natuurgebied en is bebost.

Eerste verzoeker werd in 1992 veroordeeld door het Hof van Beroep in Gent wegens onvergunde reliëfwijziging en het storten van grond met steenpuin. Er zijn ook nog latere vaststellingen van het illegaal storten, door de b.v.b.a. DE SPIEGELEER, van bouwpuin, houtafval, oud ijzer, plastic, karton, witloofwortelen en glas.

In opdracht van de OVAM wordt een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd. De besluiten van het onderzoek luiden :

- voor perceel 461 P3 :

"(...)

Er werd een historische verontreiniging aangetroffen met fenantreen, benzo (a) pyreen en indeno (123-cd) pyreen in de grond.

De verontreiniging met fenantreen, benzo (a) pyreen en indeno (123-cd) pyreen in de grond vereist een beschrijvend bodemonderzoek.

Gezien de aard van de verontreiniging en de aard van het perceel dient er voor gezorgd te worden dat het terrein ontoegankelijk gemaakt wordt voor onder meer spelende kinderen. Het betreft hier echter een natuurgebied dat niet openbaar toegankelijk is, dus zou aan deze voorwaarden reeds voldaan moeten zijn".

- voor perceel 461 R3 :

"(...)

Er werd een historische verontreiniging aangetroffen met fenantreen in de grond.

De verontreiniging met fenantreen in de grond vereist een beschrijvend bodemonderzoek.

Gezien de aard van de verontreiniging en de aard van het perceel dient er voor gezorgd te worden dat het terrein ontoegankelijk gemaakt wordt voor onder meer spelende kinderen. Het betreft hier echter een natuurgebied dat niet openbaar toegankelijk is, dus zou aan deze voorwaarden reeds voldaan moeten zijn".

- voor het perceel 461 V3 :

"(...)

Er werd een historische verontreiniging aangetroffen met fenantreen, fluoranteen, benzo (a) antracene, benzo (b) fluoranteen, benzo (k) fluoranteen, benzo (a) pyreen, benzo (ghi) peryleen, indeno (123-cd) pyreen en zink in de grond. Verder werd een verhoogde waarde voor EOX in de bodem vastgesteld en een verhoogde waarde voor ftalaten in het grondwater.

De verontreiniging met fenantreen, fluoranteen, benzo (a) antracene, benzo (b) fluoranteen, benzo (k) fluoranteen, benzo (a) pyreen, benzo (ghi) peryleen, indeno (123-cd) pyreen en zink in de grond, evenals de verhoogde waarde voor EOX in de bodem als de verhoogde waarde voor ftalaten in het grondwater vereisen een beschrijvend bodemonderzoek.

Gezien de aard van de verontreiniging en de aard van het perceel dient er voor gezorgd te worden dat het terrein ontoegankelijk gemaakt wordt voor onder meer spelende kinderen. Het betreft hier echter een natuurgebied dat niet openbaar toegankelijk is, dus zou aan deze voorwaarden reeds voldaan moeten zijn".

- voor het perceel 461 T :

"(...)

Er werd een historische verontreiniging aangetroffen met fenantreen, fluoranteen, benzo (b) fluoranteen, benzo (a) pyreen en indeno (123-cd) pyreen in de grond. Verder werd een verhoogde waarde voor ftalaten in het grondwater vastgesteld.

De verontreiniging met fenantreen, fluoranteen, benzo (b) fluoranteen, benzo (a) pyreen en indeno (123-cd) pyreen in de grond, evenals de verhoogde waarde voor ftalaten in het grondwater vereisen een beschrijvend bodemonderzoek.

Gezien de aard van de verontreiniging en de aard van het perceel dient er voor gezorgd te worden dat het terrein ontoegankelijk gemaakt wordt voor onder meer spelende kinderen. Het betreft hier echter een natuurgebied dat niet openbaar toegankelijk is, dus zou aan deze voorwaarden reeds voldaan moeten zijn".

Met een brief van 9 juli 2002 laat de OVAM aan de verzoekende partijen weten van oordeel te zijn dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de gronden zijn aangetast door een historische verontreiniging die een ernstige bedreiging vormt en dat ze aan de Vlaamse regering zal voorstellen de gronden aan te wijzen als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden. Ze vraagt ook om binnen tien dagen te laten weten wat de verzoekende partijen zullen ondernemen om het terrein ontoegankelijk te maken.

Met de vier bestreden beslissingen van 12 september 2002 worden de gronden door de Vlaamse minister van leefmilieu en landbouw aangewezen als historisch verontreinigde gronden waar bodemsanering moet plaatsvinden.

Met een brief van 12 november 2002 maant de OVAM de verzoekende partijen aan een beschrijvend bodemonderzoek uit te voeren. Tevens wordt herinnerd aan de vraag om te laten weten wat de verzoekende partijen zullen ondernemen om het terrein ontoegankelijk te maken.

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat in de verzoekschriften volgende uiteenzetting wordt gegeven :

"A) Het nadeel dat verzoekende partij voordraagt is ernstig

De verzoekende partijen lijden ten gevolge van de bestreden ministeriële beslissing een ernstig nadeel. Verzoekende partijen zullen immers verplicht worden het betrokken perceel te saneren hetgeen enorme financiële consequenties met zich meebrengt.

Daarenboven werden de verzoekers, ten gevolge van de bestreden beslissing, door de OVAM op 9 juli 2002 en 12 november 2002 aangemaand (stukken 5 en 7) om voorzorgsmaatregelen te treffen die het gebruik en de vrije beschikking over hun eigendom wezenlijk inperkt, zoniet onmogelijk maakt.

Een beslissing die de grondwettelijke en wettelijke rechten schendt, zonder dat daarvoor enige wettelijke of reglementaire grondslag bestaat, doet in hoofde van verzoekende partijen een ernstig nadeel ontstaan";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota's doet gelden dat de loutere aanwijzing van een grond als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden, geen concrete rechtsgevolgen heeft, zodat er van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel geen sprake kan zijn; dat de bestreden beslissingen geen saneringsverplichting opleggen, dat refererend aan artikel 2, 12° van het bodemsaneringsdecreet, al onmiddellijk kan worden vastgesteld dat het bestreden besluit niet eens een aanvang maakt met de effectieve bodemsaneringsprocedure, vermits niet wordt aangemaand om een beschrijvend bodemonderzoek op te stellen, dat het feit dat intussen op 12 november 2002 een beslissing zou zijn genomen die wel als een aanvang van de bodemsaneringsprocedure zou worden beschouwd, niets wijzigt aan de vaststelling dat het bestreden besluit niet het nadeel van "te (eventueel later) moeten saneren daardoor heeft veroorzaakt", dat de verzoekende partijen tegen diverse beslissingen inzake de bodemsaneringsprocedure alle gebruikelijke rechtsmiddelen zullen kunnen hanteren, en dat zij ook weten dat de noodzaak tot sanering slechts zal vaststaan nadat het beschrijvend bodemonderzoek de ernst van de bodemverontreiniging en de eventuele bedreiging heeft vastgesteld (artikel 12, § 1 en 30, § 3, van het bodemsaneringsdecreet), dat het beweerde nadeel dus niet voortvloeit uit het bestreden besluit; dat "in ondergeschikte orde" de verwerende partij opmerkt dat er geen toelichting wordt gegeven inzake de "enorme financiële consequenties", dat bovendien dit nadeel van louter financiële aard lijkt te zijn, en dus herstelbaar en dat het nadeel dat bestaat in de schending van grondwettelijke en wettelijke rechten niet kan worden onderzocht "omdat niet wordt gezegd welke rechten geschonden zijn, en welke (het) concrete daaruit voortvloeiende nadeel zou zijn";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partijen niet toelichten waarom het enkele feit dat op de percelen een beschrijvend bodemonderzoek zal worden uitgevoerd een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan inhouden; dat de verzoekende partijen in hun uiteenzetting ervan uitgaan dat zij de saneringskosten zullen moeten dragen; dat evenwel pas op grond van de resultaten van het beschrijvend bodemonderzoek zal kunnen worden beslist of er effectieve bodemsaneringswerken zullen moeten worden uitgevoerd en dat alsdan zal worden beslist wie de kosten ervan zal moeten dragen; dat de nadelen verbonden aan eventuele saneringswerken niet voortvloeien uit de bestreden beslissingen; dat, voorts, de verzoekende partijen niet

in concreto aangeven welk gebruik van en vrije beschikking over de bedoelde in natuurgebied gelegen gronden onmogelijk zou worden; dat bovendien reeds met een brief van 9 juli 2002 de OVAM aan de verzoekende partijen op basis van de bevindingen van het oriënterend bodemonderzoek als beveiligingsmaatregel heeft opgelegd de gronden ontoegankelijk te maken voor onder meer spelende kinderen; dat een schorsing van de bestreden beslissingen die opgelegde maatregel onverlet zou laten; dat, tenslotte, de verzoekende partijen nalaten aan te geven welk "grondwettelijke en wettelijke rechten" de bestreden beslissingen schenden en waarom de beweerde schending ervan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt;

4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vorderingen tot schorsing af te wijzen, zonder dat over de door de verwerende partij opgeworpen excepties van onontvankelijkheid moet worden uitspraak gedaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken nrs. A. 129.956/VII-28.464, 129.957/VII-28.465, 129.958/VII-28.466 en 129.960/VII-28.467 worden gevoegd voor wat betreft de vorderingen tot schorsing.

Artikel 2.

De verzoeken tot tussenkomst van de OVAM in de administratieve kort gedingen worden niet ingewilligd.

Artikel 3.

De vorderingen tot schorsing worden verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vorderingen tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de verzoeken tot tussenkomst, bepaald op 500 euro, komen ten laste van de verzoekende partij in tussenkomst.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien maart tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.